

עפ"ת 18699/11/21 - גלאנוו גוצ'יה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 18699-11-21 גוצ'יה נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 52250290732

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובnick
מעורער גלאנוו גוצ'יה
נגד
משיבת מדינת ישראל
המערער באמצעות עו"ד ג'ני חבש
המשיבה באמצעות עו"ד ליטל מהלך

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט ל.swaggerה בפתח תקוה (כב' השופט הבכירה וישקון) מיום 21.11.4.11.21 בתת"ע 7954-08-21 לפיה נדחתה בקשה המערער מיום 24.10.21 לביטול פסק דין שניית בהיעדרו ביום 11.10.21 (בשעה 14:36) בו הורשע בעבירה של נהיגת רכב בהיותו שיכור לפי סעיף 62(3) לפקודת הת.swaggerה (נוסח חדש) תשכ"א-1961 (להלן - פקודת הת.swaggerה); על פי עובדות כתוב האישום, נהג המערער, בהיותו בן פחות מגיל 24, ברכבו, ביום 5.6.21 בשעה 03:47, בראשל"צ, כאשר בבדיקה אוויר נשוף שנערכה לו נמצאה כמות של 558 מק"ג בליטר אוויר נשוף, העולה על הכמות המותרת של 50 מק"ג.

בית המשפט קמא הטיל על המערער קנס בסך של 2000 ל"י, פסילת רישון נהיגה בפועל למשך 24 חודשים ופסילה מותנית.

ב"כ המערער טענה בבקשתה לביטול פסק הדיון, לה צורף יפי כוח מטעם המערער שנערכ ביום 8.8.21, כי בעת הדיון בו נדון המערער שלא בפניו, שהתה בחו"ל לצורך קבלת טיפול רפואי, וכי מיד שנודע על קיומו של מועד הדיון נשלחה באמצעות עובד ממשרדה, בקשה לדוחית מועד בפסק", בצוירוף כרטיס הטיסה, וככל הנראה הבקשה "לא נקלטת" בתקין בית המשפט. עוד טענה כי "גרם למערער עיוות דין אם לא ינתן לו להעלות טענותיו בבית המשפט".

בית המשפט קמא ציין בהחלטתו בה נדחתה הבקשה, כי הוציא אישור מסירה על קבלת הזימון; בתיק בית המשפט לא התקבלה כל בקשה לדוחית הדיון, וכי אין די בהשמעת טענה כללית כי "גרם למערער עיוות דין". עוד ציין כי העונש שהוטל "הורם את העבירה".

בהודעת הערעור הבהיר ב"כ המערער כי הבקשה לדוחית הדיון שנשלחה בפסק לבית המשפט ביום 21.10.21 עמוד 1

הוחזרה בשל כך שלא הוגשה על גבי "טופס ייעודי", וכי או ההטייבות הייתה בשל "טישה דחופה לטיפול רפואי בטורקיה", והוצג אישור של חברת תעופה על מועד המראה ביום 8.10.21 ומועד חזרה ביום 11.10.21, בשעות הערב. עוד נטען לראשונה, בדיון בפני, כי עורך דין שעבד במשרדה של ב"כ המערער היה אמור להטייב לדיוון, אולם בשל מחלתו לא יכול היה להטייב.

בדיון בפני נטען על ידי ב"כ המערער טענות לגבי אמינותה המדידה שנערכה. טענות אלה לא עלו כלל בבקשתה שהוגשה לבית משפט כאמור, וממילא לא נתמכו בנסיבותיו, ולא היה מקום להעלות לרשותה, במסגרת ערעור. אצין עם זאת, בעניין זה, כי ב"כ המערער טענה כי קיים "ספק...אם הבדיקה בוצעה על פי הנHALIM והכללים של השוטרים", אם בוצע כו"ל של מכשיר המדידה, אם השוטרים ידאו כי המערער אינו אוכל או מעשן לפני הבדיקה, וכי המערער אישר אומנם בפני השוטרים כי שתי בירה לפני הבדיקה, אולם טען בפניהם כי "אינו מרגיש" כי שתי האלכוהול בכמות שתבסס את רמת האלכוהול שנמדדה.

לא מצאת מקום לקבלת הערעור.

אין חולק כי המערער קיבל זימון לדיוון שהתקיים, ובית המשפט קמא היה רשאי לפיקר, לדונו בהיעדרו, לפי הוראת סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב- 1982. המערער ידע על מועד הדיון מעת מסירת הדוח ואף "יפוי" הכוח שהוצג בתיק נחתם עוד בחודש אוגוסט 21. ב"כ המערער ידעה על מועד נסיעתה לחו"ל מספר ימים לפני הדיון, ולא היה מקום להגשת בקשה לדוחית הדיון בערבו של יום הדיון, או ביום הדיון עצמו, כאשר בקשה אחת הוחזרה לאחר שלא הוגשה על טופס מתאים, והאחרת כלל לא נקלטה, ובית המשפט לא אישר דוחית דיון. בנוסף, לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת לאי ההטייבות המערער עצמו בבית משפט קמא, כאמור, הדיון בעניינו התקי"ם רק סמוך לשעה 14:30.

ב"כ המערער לא הציג כאמור, כל טענה לגופה של עבירה, בבקשתה שהוגשה לבית משפט קמא, ואין מקום כאמור, לערכות "מקצה שיפורים" בהעלאת טענות עובדיות חדשות, לאחר הגשת הערעור.

למעלה מהצורך, בחרתי את דוחות השוטרים שערך את הבדיקה. מדובר פועלה שערך השוטר גלעד ארודי עולה כי "מנהיג נדף ריח חזק של אלכוהול"; בتحقоро אישר המערער כי שתי "שתי בירות"; ב"דוח על בדיקת שכבות באמצאות מכשיר ינסוף" ציין על ידי מפעיל הינשוף כי ידיא כי מרגע עיכובו של המערער ועד ערכית הבדיקה חלפו 15 דקות לפחות בהן לא צרך המערער דבר אכילה או שתיה, לא עישן ולא הקיא; הוציאו בדיקות כיו"ל יומיות של הינשוף עם תחילת המשמרות וסיומה, וכן הוציאו פלטי הבדיקה בה נמדד שיעור האלכוהול שיוחס לערער בכתב האישום.

בנסיבות אלה, אין אני רואה מקום לחשש לא מבוסס, באשר לעיוות אפשרי של תוצאות המדידה, וטענת המערער בעניין תחשותו הסובייקטיבית באשר להשפעת האלכוהול על ממצאי המדידה, אינה מעלה או מורידה מטבע הדברים.

באשר לעונש הפסילה שהוא שוה עומד בדרישת ענישת המינימום על פי הוראת סעיף 39א לפקודת התעבורה, ומדובר בERICODE ALCOHOL העולה פי 11 מריכוז האלכוהול המותר בעת הנהיגה על ידי צעירים הנמנימים עם אוכלוסיות הניל של המערער (סעיף 64ב(א)(3) לפקודת התעבורה, ואין צורך להבהיר את מידת הסיכון הנש��פת לציבור עקב הנהיגה

מעין זו, במיוחד כאשר ברובו היו מצויים 4 נוסעים נוספים (כعلاה מדווח השופט אדי סקיף).

(לענין הענישה, ראו - רע"פ 8427/21 **חין נגد מדינת ישראל** (12.12.21)).

בנסיבות אלה, הערעור נדחה.

המציאות תעבור פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ב, 24 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.